

Monitoring Commissie Corporate Governance Code
Per email aan secretariaat@mccg.nl

Datum 5 april 2016
Referentie BR2506

Betreft: Consultatie

Graag maakt de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) gebruik van de mogelijkheid om te reageren op de consultatie van de voorstellen van de Monitoring Commissie Corporate Governance Code tot herziening van de Nederlandse corporate governance code.

In de bijlage treft u de consultatiereactie van de NVB aan. Wij zijn uiteraard graag bereid deze reactie nader toe te lichten.

Met vriendelijke groet,

Chris Buijink
Voorzitter

Bijlage: Consultatiereactie

Reactie Nederlandse Vereniging van Banken op de voorstellen van de Monitoring Commissie Corporate Governance Code tot herziening van de Nederlandse corporate governance Code

INLEIDING

Algemeen

De Nederlandse Vereniging van Banken ("NVB") heeft met belangstelling kennis genomen van het consultatiedocument voorstellen voor herziening van de Nederlandse corporate governance code ("de Code") en maakt graag gebruik van de uitnodiging om hierop een reactie uit te brengen.

De NVB is er verheugd over dat de Code zal worden geactualiseerd. Daarmee wordt het belang van corporate governance opnieuw onderstreept en krijgt zelfregulering ook de komende jaren een kans.

De NVB is er ook verheugd over dat lange termijn waardecreatie de rode draad van de vernieuwde Code vormt en vindt het ook een positieve ontwikkeling dat er een separate paragraaf genaamd "Cultuur" in de vernieuwde Code is opgenomen. In deze paragraaf wordt aandacht besteed aan de verankering van een cultuur van openheid en aanspreekbaarheid in de organisatie. Met name het expliciet benoemen van de verantwoordelijkheid die het bestuur heeft om zorg te dragen voor de inbedding van cultuur in de onderneming vindt de NVB een stap vooruit.

De NVB zal hieronder eerst een aantal algemene opmerkingen maken.

Flexibiliteit behouden

De NVB wenst allereerst te benadrukken dat corporate governance een kwestie van maatwerk is. Vanwege de grote diversiteit in aard, omvang en overige specifieke omstandigheden van vennootschappen moet er voldoende flexibiliteit bestaan bij het toepassen van de Code. Er is in de voorstellen wederom gekozen voor een vergaande nadere invulling van normen, onder andere door het opnemen van best practice bepalingen in de Code. De NVB meent dat in beginsel kan worden volstaan met een algemeen normenkader en bepleit terughoudendheid met verdere invulling daarvan.

In ieder geval geldt echter dat de inhoud van de Code duidelijk moet zijn en dat de ratio achter de daarin opgenomen bepalingen moet worden geborgd. De NVB is van mening dat de Code in dit opzicht op een aantal punten voor verbetering vatbaar is.

Overregulering voorkomen

Mede gelet op het voorgaande, verzoekt de NVB de Commissie ook om te waken voor overregulering, hetgeen ons inziens afbreuk doet aan de waarde en effectiviteit van de Code.

Sectorregulering/omstandigheden borgen

Daarnaast verzoekt de NVB de Commissie om in het voorstel rekening te houden met, dan wel expliciet ruimte te bieden voor sectorregulering zoals bijvoorbeeld de Code Banken en de CRD IV richtlijn en met sector specifieke omstandigheden.

Oneigenlijke bevoegdheidsverdeling voorkomen

De NVB verzoekt de Commissie ook om (meer) rekening te houden met de taken en verantwoordelijkheden van vennootschapsorganen ter voorkoming van oneigenlijke bevoegdheidsverdeling en verwarring.

Een nadere uitwerking van deze algemene opmerkingen, toegespitst op verschillende in de Code opgenomen principes en best practice bepalingen, is opgenomen in de paragraaf "Gedetailleerd Commentaar" hieronder.

GEDETAILLEERD COMMENTAAR

Hieronder volgt het gedetailleerde commentaar op de verschillende principes en best practice bepalingen opgenomen in de Code. De te maken opmerkingen volgen de indeling van het tekst voorstel nieuwe Code.

NALEVING VAN DE CODE

Pas-toe-of-leg-uit principe: Het voorstel bepaalt dat vennootschappen moeten toelichten op welke wijze de principes van de Code zijn toegepast. Dat lijkt in strijd met het pas-toe-of-leg-uit principe, in die zin dat alle principebepalingen van de Code dus een toelichting behoeven. Bovendien is expliciet opgenomen dat afwijkingen niet per definitie als inbreuk op de Code moeten worden beschouwd. Dat lijkt een omkering van de bewijslast te impliceren, in die zin dat afwijkingen slechts bij hoge uitzondering zijn toegelaten, terwijl de Code juist vanwege de verscheidenheid in de governance van vennootschappen daar een bepaalde flexibiliteit in zou moeten laten bestaan. In het verlengde van het voorgaande dient opgemerkt te worden dat de impact van voorstellen aangaande verdergaande verantwoording in het bestuursverslag vergroot wordt indien het pas-toe-of-leg-uit principe verlaten wordt en ook de toepassing van de bepalingen toelichting behoeven. In dat geval is in de huidige voorstellen onduidelijk op basis van welke bewijsvoering deze verantwoording dan afgelegd zou moeten of kunnen worden of op welke wijze daarop gestuurd zou moeten worden. Concrete voorbeelden van voorstellen waar dit met name speelt zijn (niet limitatief) Principe 1.1 (verantwoording van visie op lange termijn strategie), best practice bepaling 1.3.5 (het adresseren van cultuur door de interne audit functie), 1.4.1 (verantwoording van niet-financiële risico's) en 1.4.2 (in control statements).

1. LANGE TERMIJN WAARDECREATIE

Principe 1.1 Lage termijn waardecreatie

Best practice bepaling 1.1.1 Lange termijn waardecreatie - visie en strategie:

In best practice bepaling 1.1.1. wordt gesproken van een visie én strategie voor de lange termijn waardecreatie van de vennootschap en verantwoording daarvan in het bestuursverslag. Het is onduidelijk wat het verschil tussen deze visie en strategie is. De strategie is de concrete uitwerking van de wijze waarop het bestuur de lange termijn waardecreatie van de vennootschap vorm wil geven. De visie lijkt daarvan een niet concrete en afgeleide eenheid. Daar komt bij dat de vennootschap stuurt op de strategie, en niet op de visie. Wij stellen voor om de verwijzing naar de visie te schrappen. Onduidelijk is ook wat de Commissie bedoelt met lange termijn, gaat het bijvoorbeeld om 3, 5 of 10 jaar?

Best practice bepaling 1.1.1. sub i:

De formulering van best practice 1.1.1. sub i lijkt te duiden op een detailniveau dat wij niet passend vinden. Wij stellen voor deze bepaling te herformuleren tot: 'de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de strategie'.

Best practice bepaling 1.1.1. sub ii:

Duidt de tekst van best practice 1.1.1. sub ii op het tot nu toe *gevolgde* bedrijfsmodel of het bedrijfsmodel dat is beoogd om de strategie te realiseren? Tekstvoorstel: 'het bedrijfsmodel en de markt waarin de vennootschap opereert'.

Principe 1.2 Risicobeheersing

Best practice bepalingen 1.2.1 -1.2.3 Risico assessment, Implementatie en evaluatie:

Voor de best practices 1.2.1 – 1.2.3 achten wij het te beperkt om te kijken naar raamwerken waarin de focus wordt gelegd op interne beheersing (zoals COSO), waardoor mogelijk de minder tastbare, holistische aanpak van strategisch risk management onvoldoende aandacht krijgt (ISO 31000). Voor

de best practices 1.2.1 – 1.2.3 merken wij verder op dat risicobeheersing is opgeknipt in risico assessment, implementatie en evaluatie. Dit lijken op het eerste oog stappen van een gangbaar

risico proces zoals ISO 31000 definieert (identify, analyse, evaluate, treat risks). Echter, 'risk assessment' is hier breder en bevat ook de beheersmaatregelen (treatment), terwijl 'implementatie' / 'evaluatie' zich feitelijk beperkt tot het realiseren/bewaken van de interne risicobeheersings- en controlesystemen. Dus niet het implementeren van maatregelen en het bewaken van risico's. Dit kan leiden tot verwarring.

Principe 1.3 Interne Audit Functie

In principe 1.3 staat dat de raad van commissarissen toezicht houdt op het functioneren van de interne audit functie. De Code Banken schrijft echter voor dat het hoofd van de interne audit onafhankelijk gepositioneerd is en rapporteert aan de voorzitter van de raad van bestuur en een directe rapportage lijn heeft naar de voorzitter van de auditcommissie. De Commissie zou hier in haar voorstel rekening mee moeten houden door bijvoorbeeld verschillende opties te aan te bieden.

Best practice bepaling 1.3.1 Benoeming:

In best practice 1.3.1 menen wij dat goedkeuring van de auditcommissie als zodanig passend is, niet alleen goedkeuring van de voorzitter van de auditcommissie.

Best practice bepaling 1.3.5 Rapportages bevindingen:

In overleg tussen het bestuur en de auditcommissie met de interne audit functie worden tevens onderwerpen geadresseerd die zien op de cultuur en het gedrag binnen de vennootschap. Het is echter op basis van het voorstel tot herziening niet duidelijk welk normenkader toegepast moet worden op basis waarvan cultuur en gedrag geadresseerd moet worden.

Best practice bepaling 1.3.6 Ontbreken interne audit functie:

Ter voorkoming van een oneigenlijke bevoegdheidsverdeling zijn wij van mening dat in de eerste zin van deze best practice bepaling de raad van commissarissen als collectief, in plaats van de auditcommissie, zou moeten worden opgenomen. De eerste zin zou als volgt kunnen luiden: "Indien een interne audit functie ontbreekt, beziet de raad van commissarissen, op advies van de auditcommissie, jaarlijks of behoeft bestaat aan een interne audit functie en beoordeelt of adequate alternatieve maatregelen zijn getroffen".

Principe 1.4 Verantwoording over risicobeheersing

Bij principe 1.4. merken wij op dat de CRO functie in steeds meer organisaties wordt ingevoerd en het passend zou zijn in deze bepaling aandacht te schenken aan de CRO functie.

Best practice bepaling 1.4.1 Verantwoording over risicobeheersing:

De verantwoording in het bestuursverslag over niet-financiële risico's is nieuw. Het is niet duidelijk wat het verband is met EU verplichtingen voor de jaarverslaggeving ten aanzien van niet-financiële informatie. Het is ook niet duidelijk op basis van welke bewijsvoering deze verantwoording afgelegd zou moeten of kunnen worden.

Best practice bepaling 1.4.2 In control verklaring in het bestuursverslag:

Best practice bepaling 1.4.2 sub i:

Deze bepaling wordt nu niet meer beperkt tot financiële verslaggeving. Ook hier is onduidelijk op basis van welke bewijsvoering wordt verantwoord dat de interne risicobeheersings- en controlesystemen naar behoren hebben gewerkt.

Best practice bepaling 1.4.2 sub iii:

Deze bepaling schrijft voor dat het bestuur in het bestuursverslag verklaart dat de verwachting is dat de continuïteit van de vennootschap voor de komende twaalf maanden gewaarborgd is. Het is onduidelijk welke toegevoegde waarde deze verklaring heeft, waar deze op gebaseerd moet worden en welke verwachtingen daarop gebaseerd mogen worden door stakeholders. Daarmee is ook onduidelijk wat de juridische status is van de verklaring en of deze tot aanvullende

aansprakelijkheden kan leiden. Dat is bijzonder ongewenst. Hetzelfde geldt voor best practice bepaling 1.5.3 sub iv (verslag auditcommissie).

Principe 1.5 Taken auditcommissie:

Wij wijzen erop dat over de rol van de auditcommissie ten aanzien van risicobeheersings- en controlesystemen wetgeving in voorbereiding is (zie de internetconsultatie ten aanzien van het Implementatiebesluit wijzigingsrichtlijn en verordening wettelijke controles jaarrekeningen, artikel III onderdeel A), waardoor het niet nodig lijkt dit in de Code te regelen. De Commissie houdt bovendien onvoldoende rekening met de bancaire sector bij het toezicht op risicobeheersings- en controlesystemen. De Commissie lijkt dit toezicht integraal te beleggen bij de auditcommissie in plaats van verdeeld over auditcommissie (financial-reporting gerelateerd) en risicocommissie (rest). Er wordt geen rekening gehouden met het feit dat sommige van de aan de auditcommissie toebedeelde taken in de toezichtswetgeving van banken al toebedeeld zijn aan de risicocommissie. Deze commissie adviseert over de algemene huidige en toekomstige risicobereidheid en strategie van de vennootschap en controle op de uitvoering van de strategie. De Code zou dus (meer) rekening moeten houden met of ruimte moeten bieden aan deze sectorregulering.

Principe 1.6 Benoeming en beoordeling functioneren externe accountant

Best practice bepaling 1.6.3 Benoeming externe accountant:

Wij benadrukken dat de raad van commissarissen een orgaan van de vennootschap is en als zodanig richting de algemene vergadering van aandeelhouders optreedt. De raad van commissarissen heeft geen verantwoordingsplicht richting de algemene vergadering van aandeelhouders over de wijze waarop besluitvorming binnen de raad van commissarissen tot stand is gekomen, ook niet als dit voorbereid is in een aparte commissie. De raad van commissarissen als geheel is eindverantwoordelijke. Wij stellen dan ook voor om de eerste zin van de deze bepalingen te wijzigen door de verwijzing naar de auditcommissie te vervangen door "de raad van commissarissen, op advies van de auditcommissie," en de tweede zin te schrappen.

Principe 1.7 Uitvoering werkzaamheden externe accountant

Best practice bepaling 1.7.7 Uitvoering werkzaamheden externe accountant:

Deze bepaling schrijft voor dat de externe accountant het bestuur en de raad van commissarissen moet informeren als hij stuit op een onjuiste weergave van de naleving van de Code. Dit voorstel behoeft verduidelijking. De NVB vraagt de Commissie duidelijk te maken wat de rol van de accountant nu precies is. Naar onze mening is het in ieder geval onwenselijk om de accountant een onderzoeksplicht op te dragen.

2. EFFECTIVITEIT VAN BESTUUR EN TOEZICHT

Principe 2.1 Samenstelling en omvang

Best practice bepaling 2.1.4 Deskundigheid commissarissen:

Deze bepaling schrijft voor dat minimaal één commissaris beschikt over voldoende deskundigheid op het gebied van technologische innovatie en nieuwe business modellen. Het lijkt overregulering om dit specifieke onderdeel van deskundigheid expliciet voor minimaal één commissaris voor te schrijven. De deskundigheid van de raad van commissarissen moet bepaald worden door het volledige profiel van de raad en het vereiste van voldoende diversiteit. De NVB onderschrijft het belang van technologische vernieuwing en nieuwe business modellen. Een optie zou daarom kunnen zijn om in het profiel van de raad van commissarissen op te nemen dat de raad van commissarissen als collectief kennis moet hebben op het gebied van technologische innovatie en business modellen.

Best practice bepaling 2.1.9 Onafhankelijkheid voorzitter raad van commissarissen:

Op grond van deze bepaling geldt een (onbeperkt in tijd geldend) verbod voor voormalige bestuurders om voorzitter van de raad van commissarissen te worden. In de bancaire sector kan het

wenselijk zijn om op een gegeven moment een voormalig bestuurder, na bijvoorbeeld een afkoelingsperiode, wel tot voorzitter te benoemen. Mede gelet op de complexiteit van de bancaire sector en de eisen vanuit De Nederlandsche Bank en de Europese Centrale Bank ("DNB/ECB") met

betrekking tot waarborging van voldoende bancaire ervaring binnen de raad van commissarissen, is verruiming van deze bepaling gewenst.

Principe 2.2 Benoeming, opvolging en evaluatie

Best practice bepaling 2.2.2 Benoemings- en herbenoemingstermijnen commissarissen:

Deze bepaling schrijft voor dat commissarissen voor maximaal twee termijnen van 4 jaar benoemd mogen worden. De NVB steunt het streven naar onafhankelijkheid en gepaste afstand. Een duidelijke onderbouwing van het verband tussen de duur van de zittingsperiode en een mogelijk verlies van scherpheid bij de uitoefening van toezicht heeft de NVB echter niet gevonden. Daarnaast geldt dat, gezien het langdurige benoemingstraject, mede door de uitgebreide betrouwbaarheid- en geschiktheidstoets bij banken en financiële ondernemingen door DNB/ECB, de complexiteit van de bancaire sector en het streven om lange termijn continuïteit in het toezicht op het bestuur te kunnen waarborgen, het niet wenselijk is de termijn van 12 jaar te verkorten tot 8. Dit geldt onverminderd de mogelijkheid om na verloop van de 8 jaar maximaal twee keer de termijn te verlengen met twee jaar, omdat dit volgens de toelichting op het voorstel alsnog een uitzonderingssituatie betreft die uitleg behoeft.

Principe 2.4 Besluitvorming en functioneren

Best practice bepaling 2.4.1 Tijdsinzet en nevenfuncties commissarissen:

Voor zogenaamde significante banken geldt ingevolge artikel 3:8 Wet op het financieel toezicht ("Wft") (gebaseerd op CRD IV) een afwijkende regeling. De Code zou hier rekening mee moeten houden in haar formulering.

Principe 2.5 Cultuur

Op initiatief van de NVB en met steun van het ministerie van Financiën kwam in 2009 de Code Banken tot stand. Deze vorm van zelfregulering heeft een belangrijke rol gespeeld in het proces om tot een vernieuwd en stabiel financieel stelsel te komen. Bij het formuleren van zowel de eerste als de vernieuwde Code Banken vormde aansluiting bij de Code een belangrijke randvoorwaarde voor de bankensector. Waar de eerste Code Banken zich hoofdzakelijk richtte op versterking van de governance, risicomanagement, audit en beloningsbeleid, was het voor de NVB van groot belang om bij de vernieuwing van de Code veel aandacht aan de rol van cultuur en gedrag in de bank te schenken. Onderstaande zaken vormden daarbij het uitgangspunt:

- Het waarborgen van integriteit, moraliteit en leiderschap, waarbij niet alleen de raad van bestuur een rol heeft, maar ook de raad van commissarissen dient te worden betrokken.
- Het waarborgen van goede checks & balances en het bevorderen van positief gedrag en een gezonde cultuur, niet alleen aan de top maar ook door de hele organisatie heen.
- Het vastleggen van kernprincipes van een beloningsbeleid dat wordt gekenmerkt door een goede balans, zowel intern als extern, waarbij de verwachtingen van de verschillende stakeholders in ogenschouw worden genomen.

Bovenstaande zaken zijn in de Code Banken opgenomen. Cultuur is zo'n belangrijk thema voor de bankensector, onder meer vanwege de nauwe verbondenheid met de notie van 'lange termijn waardecreatie.

De NVB vindt het een positieve ontwikkeling dat dat er ook een separate paragraaf genaamd 'cultuur' in de vernieuwde Code is opgenomen. In deze paragraaf wordt aandacht besteed aan de verankering van een cultuur van openheid en aanspreekbaarheid in de organisatie. Met name het expliciet benoemen van de verantwoordelijkheid die het bestuur heeft om zorg te dragen voor de inbedding van cultuur in de onderneming vindt de NVB een stap vooruit. Er wordt aangegeven op

welke wijze het bestuur hier invulling aan zou moeten geven. In die zin gaat het voorstel weer een stapje verder dan de vernieuwde Code Banken.

Best practice bepaling 2.5.2 Signaleren en vermoedens van misstanden:

Deze bepaling zou ter verduidelijking verder aangescherpt moeten worden, met een expliciete verwijzing naar meldingen onder de klokkenluidersregeling als bedoeld in best practice bepaling 2.5.3 sub v. Daarnaast zouden ook materiële overtredingen van de gedragscode als bedoeld in best practice bepaling 2.5.3 sub ii onder deze meldingsplicht van het bestuur moeten vallen. De tekst van best practice bepaling 2.5.2 zou bijvoorbeeld als volgt kunnen luiden: "Het bestuur informeert de voorzitter van de raad van commissarissen over meldingen, onder een regeling zoals bedoeld in best practice bepaling 2.5.3. sub v, eigen constatering dan wel signalen en (vermoedens van) materiële misstanden binnen de vennootschap en/of materiële overtredingen van een gedragscode zoals bedoeld in best practice bepaling 2.5.3. sub ii.

Principe 2.7 Overnamesituaties

Best practice bepaling 2.7.4 Instellen speciale commissie:

Deze bepaling schrijft voor dat bij overnames een speciale commissie bestaande uit raad van bestuur en raad van commissarissen leden wordt ingesteld. Dit lijkt echter te miskennen dat raad van bestuur en raad van commissarissen een verschillende rol hebben in de beoordeling van een overname. Een gemeenschappelijke commissie zou een oneigenlijke vermenging van deze rollen kunnen bewerkstelligen. Het voorschrift belemmert bovendien de flexibiliteit van de vennootschap bij het reageren op en omgaan met een dergelijke situatie. Het voorstel lijkt om deze reden tevens een overregulering te behelzen.

3. BELONINGEN

De NVB waardeert de opschoning en vereenvoudiging van het onderwerp beloningen in de Code.

De tekst op p.41 van het voorstel duidt op een absoluut bonusplafond van 20%, waarbij niet vermeld wordt de uitzondering in de Wet beloningsbeleid financiële ondernemingen van een gemiddelde variabele beloning van maximaal 20% voor groepen medewerkers die (gedeeltelijk) buiten de cao worden beloond.

Principe 3.2 Vaststelling beloningen bestuur

In principe 3.2 staat het volgende: Ontoereikend functioneren wordt niet beloond. Dit zou zo uitgelegd kunnen worden, dat als één target niet (volledig) wordt gehaald, er helemaal geen salaris wordt uitgekeerd. Wij begrijpen dat deze uitleg niet is beoogd, maar een aanscherping van de formulering is op zijn plaats.

Principe 3.4 Verantwoording beloning

De NVB stelt voor de tweede zin van Principe 3.4 te wijzigen als volgt: 'De inhoud van het rapport wordt geplaatst op de website van de vennootschap'. Dit geeft meer flexibiliteit om de informatie uit het rapport te publiceren op een wijze die de onderneming passend acht.

4. DE (ALGEMENE VERGADERING VAN) AANDEELHOUDERS

Principe 4.1 De algemene vergadering van aandeelhouders

Best practice bepaling 4.1.3 Agenda:

Sub vii. bij deze bepaling betreft "[v]oorstellen omtrent [...] strategiewijzigingen of andere materiële veranderingen". Het vaststellen van de strategie is volgens vaste jurisprudentie voorbehouden aan het bestuur onder toezicht van commissarissen. De in diezelfde jurisprudentie erkende bevoegdheid van de algemene vergadering om met betrekking tot de strategie haar wettelijke en statutaire

bevoegdheden uit te oefenen, betekent volgens de NVB niet dat elke strategiewijziging moet uitmonden in een voorstel aan de algemene vergadering. Bovendien is onduidelijk wat onder materiële veranderingen valt en hoe dit zich verhoudt tot artikel 2:107a Burgerlijk Wetboek ("BW").

Daarnaast zou verduidelijkt moeten worden of deze "materiële veranderingen" ter stemming of bespreking aan de algemene vergadering van aandeelhouders moeten worden voorgelegd.

Best practice bepaling 4.1.8 Responstijd:

Respecteren responstijd door aandeelhouders: Het is onwenselijk dat de bepaling dat ook aandeelhouders de responstijd dienen te respecteren is vervallen. Het argument van de Commissie hiervoor, namelijk dat van aandeelhouders verwacht mag worden dat zij de naleving van de Code dienen te respecteren, is ons inziens onvoldoende.

Beperking invoeren responstijd: Het voorstel bepaalt dat de responstijd per algemene vergadering slechts eenmaal mag worden ingeroepen. Deze bepaling kan eenvoudig omzeild worden door bijvoorbeeld twee vergelijkbare agendapunten te laten agenderen, zodat er altijd over één van beide zonder responstijd besloten dient te worden. Daarnaast lijkt de beperking dat de responstijd niet mag worden ingeroepen voor een aangelegenheid waarvoor reeds eerder een responstijd is ingeroepen niet in lijn met het doel van de responstijd, namelijk het bestuur de tijd te geven voor beraad, overleg en het verkennen van alternatieven.

Definitie wijziging van strategie: Het voorstel voor de definitie van wijziging van strategie onder verwijzing naar art. 2:107a BW is te beperkt en zou bij voorkeur moeten komen te vervallen. Zo niet, dan zou in ieder geval ook het ontslag van een bestuurder of commissaris onder de definitie van strategiewijziging moeten worden

Best practice bepaling 4.3.3 Ontnemen bindende karakter voordracht of ontslag

Best practice bepaling 4.3.3 bepaalt dat indien de vereiste meerderheid voor doorbreking van een bindende voordracht tot benoeming of voor ontslag van bestuurders/commissarissen (mede) afhankelijk is van het geplaatste kapitaal, deze meerderheid niet groter mag zijn dan een derde van het geplaatste kapitaal. Bovendien dient de mogelijkheid te bestaan om over deze onderwerpen in een tweede vergadering een besluit te nemen, zonder dat de daarvoor vereiste meerderheid afhankelijk is van het geplaatste kapitaal. Bij een gecertificeerde onderneming neemt (bijna) 100% van het geplaatste kapitaal aan de stemming deel, waardoor de vereiste gewone meerderheid van stemmen altijd 50% van het geplaatste kapitaal vertegenwoordigt. En als bij een gecertificeerde onderneming een voorstel die 50% van het geplaatste kapitaal niet haalt, is er geen herkansing in de vorm van een tweede vergadering omdat ook de vereiste gewone meerderheid dan niet is gehaald. Bij een niet-gecertificeerde onderneming waar voor bovengenoemde besluiten een meerderheid van minimaal 50% van het geplaatste kapitaal is vereist, zonder mogelijkheid van een tweede vergadering, krijgt de algemene vergadering dus meer ruimte om haar rol te spelen dan bij een gecertificeerde onderneming waar die eis niet geldt. Eerstbedoelde onderneming heeft twee dingen uit te leggen en de tweede (de onderneming met certificering) niets. De NVB pleit ervoor de tweede zin, vanaf "welk deel (...)" en de derde zin te schrappen.

Principe 4.4 Certificering van aandelen

De zinsnede "het bestuur van het administratiekantoor geniet het vertrouwen van de certificaathouders" past niet bij de functie van een STAK als beschermingsmaatregel. In vredetijd moet de STAK zich primair richten naar het belang van de certificaathouders en rekening houden met het belang van de vennootschap en van de ondernemingen die door de vennootschap in stand worden gehouden. In oorlogstijd zal het administratiekantoor zich bij de uitoefening van de aan de aandelen verbonden rechten primair moeten richten naar het belang van de vennootschap en van de ondernemingen die door de vennootschap in stand worden gehouden. Invloeden die de zelfstandigheid, de continuïteit of de identiteit van de vennootschap en die ondernemingen in strijd met de belangen van de vennootschap en van die ondernemingen zouden kunnen aantasten, moeten naar maximaal vermogen worden geweerd. Dit strookt niet altijd met de belangen van (groepen van) certificaathouders. Het vereiste dat het bestuur van de STAK altijd het vertrouwen van de certificaathouders geniet, staat hier dus op gespannen voet mee. Ditzelfde geldt ook voor de bepaling in best practice bepaling 4.4.5 dat het STAK zich primair naar het belang van de certificaathouders richt. Daar moet het voornoemde onderscheid in vredes- en oorlogstijd in terug komen.